

# Jaarverslag 2017

Afzender: Guali VZW Molenstraat 2 bus 3, 3110 Rotselaar



Zorgverlening voor kinderen  
in de Dominicaans-Haitiaanse grensstreek.

## PRIL BEGIN

Lien Meyns is een Vlaamse kinderarts. In 2008 rijdt ze met een jeep voor het eerst naar de bergdorpen. Haar man, Alberto, kent die bergstreek tussen Haïti en de Dominicaanse Republiek goed, net als de mensen die er wonen. Hij heeft immers een tijdje hun leven gedeeld. In de laadbak liggen een dokterstas en een medicijnenkist. In een geïmproviseerd dokterskabinet gebeuren de eerste raadplegingen. De kinderen, die jaren geen dokter hebben gezien, blijven aanschuiven.

Nu, 10 jaar later, gebeurt dat nog altijd. Al die jaren is Guali actief gebleven in deze vergeten bergstreek.



## 10 JAAR LATER



Is een tiende verjaardag een reden om te feesten? We vroegen het aan Lien en Alberto, die net terug zijn van een terreinbezoek in de Dominicaanse Republiek.

“We mogen terecht trots zijn op wat we gerealiseerd hebben,” zegt Lien. “In deze afgelegen streken hebben we rond gezondheidszorg echt iets kunnen uitbouwen. Voor de mensen ginder zijn we een vaste waarde geworden. We hebben hen niet in de steek gelaten en zo is er een vertrouwensband gegroeid. ‘Zonder jullie zouden wij er niet meer zijn,’ zeggen ze daar.”

“Er zijn wel meer initiatieven in die regio, van allerlei organisaties,” zegt Alberto. “Maar die doven vaak na korte tijd uit. Wij daarentegen zijn een kleine, flexibele organisatie die kan inspelen op de noden die zich aandienen. En we zijn doorzetters, we geven niet op.”

## WAT HEBBEN JULLIE BEREIKT?

“Door een groep kinderen 10 jaar lang medisch goed op te volgen en in te zetten op preventieve gezondheidszorg, is daar nu een cohorte gezonde kinderen met meer mogelijkheden. De kansarmoede waarin ze anders zouden opgroeien, weegt minder door,” vertelt Lien blij. “De kinderen die we nu zien in de bergdorpen zijn anders, gezonder dan de kinderen die we 10 jaar geleden aantreffen. Dankzij Guali, mogen we wel zeggen, hebben ze meer potentieel.”

“Het gaat inderdaad beter met de gezondheid van die kinderen,” beaamt Alberto. “Maar we hebben het probleem nog niet fundamenteel genoeg kunnen aanpakken. Er ligt ook niet één probleem aan de basis, het gaat over een samenspel: een ontoegankelijke streek, slecht onderwijs, ontbossing, bodemerrosie, weinig of geen inkomsten ... Een oplossing op lange termijn houdt in dat de inkomsten van de families stijgen. Daarom zijn we bijvoorbeeld gestart met een bijenproject. De honing zorgt voor inkomsten en het aanplanten van bomen en struiken zorgt voor natuurbehoud.”





Bijenproject

## TWEE BIJEN IN ÉÉN KLAP?

“Meer zelfs”, zegt Alberto enthousiast, “met dit bijenproject doen we voor het eerst in de Dominicaanse Republiek iets aan het gezinsinkomen. Dit project, dat we alleen maar konden realiseren dankzij subsidies van de provincie Vlaams-Brabant, verbindt Guali bovendien met andere organisaties die in de regio werken: de imker-coöperatie, het schooltje in Bartolo, het ministerie van Milieu en hun programma voor herbebossing ...”

“Tot nu toe werkte Guali vooral rond gezondheid. We hadden dan te maken met zieke kinderen en hun moeders en grootmoeders. Met dit project bereiken we nu ook de mannen,” vertelt Alberto. “Al zijn niet alle imkers die we opleiden, mannen en jonge kerels,” voegt Lien toe. “We kunnen ook heel concreet een bijdrage leveren aan de herbebossing en het milieu. Het bijenproject heeft eigenlijk drie luiken:

- Nieuwe imkers opleiden
- Bijenkasten aankopen en bijenvolken vermeerderen
- Werken aan herbebossing en bescherming van het stroomgebied tegen erosie.”

## WAT HEEFT JULLIE GETROFFEN BIJ DE VOORBIJE TERREINBEZOEKEN?

“Sinds de aardbeving in Haïti in 2010 werken we ook aan die kant van de grens,” vertelt Lien. “Wat me echt choqueeerde is de grote groep ernstig ondervoede kinderen die ik ontmoette in Carice, een bergdorp in Haïti. In de zomer van 2017 zijn we een noodprogramma opgestart met extra proteïnesupplementen. Ik heb echter het gevoel dat er nog veel meer zou kunnen en moeten gebeuren. We werken daar samen met het gezondheidscentrum Centre Timoun Byen Vini Saint-Paul. Als we zouden kunnen helpen om daar een volwaardig middagmaal aan te bieden aan de kinderen, zou dat preventief veel betekenen. Maar momenteel ontbreekt de mankracht en het geld om dat uit te bouwen. Daarom lijkt het me belangrijk om het fonds Via Lactea verder vorm te geven.”

“Wat me ook opviel,” zegt Alberto, “is dat we in de regio nu veel beter gekend zijn bij andere organisaties en bij de overheid. We hebben contacten kunnen uitbouwen en een heel netwerk kunnen opbouwen. Die samenwerking, onder andere met Amerikaanse vrijwilligers van Cuerpo de Paz, maakt meer mogelijk. Zij ondersteunen bijvoorbeeld mee de vormingslessen die we geven aan de ouders.”

“In het bergdorp Bartolo hebben zusters nu een school met internaat uitgebouwd. Zestig kinderen tussen 10 en 18 jaar krijgen er les, krijgen gezond eten en worden opgeleid tot bioboer. Dit interessante initiatief is een antwoord op een dringende vraag naar beter onderwijs, betere voeding en landbouwopleiding. De initiatiefnemers vragen of wij met Guali het gezondheidsluik willen opvolgen, een nieuwe vraag naar samenwerking die we niet mogen laten liggen,” vindt Lien.

“Van zo’n initiatief heb ik vroeger ook gedroomd,” zegt Alberto. “Fijn dat iemand dit heeft kunnen realiseren. Het lijkt me belangrijk dat wij dit, vanuit onze expertise, ondersteunen.”

“We werken nu ook samen met een lokale tandarts,” zegt Lien. “Onze arts selecteert de kinderen die tandzorg nodig hebben en die worden in groep door onze chauffeur en de gezondheidswerkster naar haar kabinet gebracht in de stad. Daar is ook elektriciteit en fijnere apparatuur om aan conservatieve tandzorg te doen. Het fonds Viktor maakt dit mogelijk. In de toekomst zou de tandarts ook regelmatig meegaan naar de dorpen. Het doet deugd dat we zo’n geëngageerde vrouw hebben gevonden, die zich mee achter onze missie wil scharen.”



Voedingsprogramma Via Lactea







Een groep Belgische vrijwilligers bouwde een nieuw schooltje in het dorpje Los Guandules. Témpera is daar al meer dan 20 jaar de lerares, kokkin en gezondheidswerkster: een sterke vrouw, die we met Guali graag ondersteunen.

## WAT ZIJN DE PLANNEN VOOR VOLGEND JAAR?

“We merken dat de gezondheidstoestand van de kinderen aan de Dominicaanse kant van de grens sterk is verbeterd. We moeten die dorpen dus niet zo frequent meer bezoeken en hebben daarom meer dorpen opgenomen in ons programma. We willen verder werk maken van de opleiding van gezondheidswerkers, die in de dorpen, tussen onze bezoeken in, een belangrijke rol zouden kunnen spelen. Bij acuut zieke kinderen, die dringend een dokter nodig hebben, zouden zij contact kunnen zoeken met onze arts,” zegt Alberto. “Nu ook die verafgelegen dorpen telefonisch bereikbaar zijn, opent dit nieuwe mogelijkheden.”

“Daarnaast willen we nog meer inzetten op preventieve geneeskunde,” zegt Lien. “We zouden ieder jaar alle kinderen uit die dorpen een keer willen zien om eventuele gezondheidsproblemen te detecteren of op te volgen. De gezondheidswerkers zouden die mensen moeten uitnodigen en oproepen. Dat is een beetje wat Kind en Gezin hier doet.”

“’t Zou natuurlijk goed zijn als Lien, als pediater, daar altijd zou kunnen bijzijn,” mijmert Alberto, “maar omdat we momenteel het grootste deel van het jaar in België zijn, is dat niet zo makkelijk te realiseren.”

“Onze lokale arts doet goed werk,” zegt Lien, “vaak ook in heel moeilijke omstandigheden. Zo overnacht het Guali-team eens per twee weken in een bergdorp, om de volgende dag weer vroeg te kunnen doorrijden en in een ander dorp consultaties te houden. Weinig artsen brengen dit op, zeker als er een bescheiden loon tegenover staat. Maar onze dokters hebben enkel de opleiding van basisarts en de aanwezigheid van een kinderarts wordt toch wel gemist.”



Dr Cezar en verpleegkundige Pamela met de gezondheidswerkers

## WAT LIJKT JULLIE DE GROOTSTE UITDAGING VOOR DE TOEKOMST?



Kinderarts Lien Meyns en dokter Cezar Fernandez tijdens de raadpleging.

Lien hoeft hier niet lang over na te denken: “Na tien jaar moeten we de moed hebben om de dingen te herdenken en om onze strategie te wijzigen indien nodig. We willen onze missie uitpuren en zien of wat we doen nog het juiste antwoord blijft. We moeten blijven bewaken dat het geld rechtstreeks bij de doelgroep terecht komt. In de loop van die tien jaar hebben we een manier van werken uitgebouwd. Er werd een lokaal team samengesteld, een secretariaat geopend, een weekroutine aangenomen ... het is belangrijk dat we blijven bevragen of dit de aanpak is die er nu nodig is.”

“Het lokale team werkt op het terrein en wordt aangestuurd en opgevolgd vanuit België,” zegt Lien. “Nu we het grootste deel van het jaar in België wonen, betekent dit uren aan de telefoon. Gelukkig kan dit nu gratis via internet.”

“We moeten flexibel blijven,” zegt Alberto, “durven te vernieuwen en blijven zoeken.”

“De vormingslessen die we geven, moeten ook beter,” zegt Lien. “Onze vormingswerkster doet dat op dezelfde wijze waarop zij zelf onderwijs kreeg. Maar de lessen kunnen actiever, met meer respect voor de moeders, sterker vertrekkend vanuit de noden en de ervaringen van de mensen. Dat vraagt een actieve coaching die we momenteel niet kunnen geven.”

## HEEFT GUALI GELD EN MANKRACHT GENOEG?

“We zijn blij met onze trouwe ploeg medewerkers ginder,” zegt Alberto. “We hebben een team sterke en betrokken mensen, die bereid zijn in omstandigheden te werken waarvoor velen zouden bedanken: lange vermoeiende ritten naar onherbergzame gebieden en voortdurend afhankelijk zijn van de weersomstandigheden en de gastvrijheid van de bewoners. En bovendien moeten ze paraat staan, alert en toegewijd zijn tijdens de consultaties en betrokken blijven bij alle raad en suggesties.”

“Ook hier in België hebben we een toegewijd team,” zegt Lien.” Zonder al die Guali-ambassadeurs kregen we nooit de fondsen bij elkaar waarmee we ons werk kunnen doen.”

“In 2018-2019 krijgen we geen subsidie van Vlaams-Brabant voor ons bijenproject,” vertelt Alberto ontgoocheld. “Dat heeft natuurlijk gevolgen voor wat we op het vlak van bijenteelt kunnen realiseren. Guali heeft een sterke Zuidwerking, maar voor sensibiliseringswerk in het Noorden hebben we mankracht te kort. Daar voldoen we niet aan wat sponsors en schenkers van ons verwachten. We hebben geen beroepskrachten die hier aan fondsenwerving kunnen doen of projecten kunnen uitschrijven en indienen.”

“Gelukkig hebben we een groep trouwe schenkers die ons maandelijks steunt, soms al tien jaar lang” zegt Lien. “Ons werk zou ook niet mogelijk zijn zonder enkele grotere schenkingen en acties.”

Voor ons werk in Haïti hebben we meer geld nodig. Maar dan heb je ook meer mankracht nodig om dat geld goed uit te geven. Als je een duurzaam resultaat wilt, moet er ook hard gewerkt worden.

Het fonds Viktor werkt heel goed. Maar dat is maar zo dankzij de volgehouden inzet van enkele vrijwilligers hier. Geld uit dat fonds maakt het mogelijk om kinderen met een speciale vraag ook speciale zorg te geven. Maar die zorgvragen goed detecteren vraagt kennis en ervaring. Hoe kunnen we dit nog beter doen?”

“Binnenkort is onze jeep ook weer aan vervanging toe,” zegt Alberto. “Daarvoor hebben we geen reserve opgebouwd. Hopelijk vinden we ook nu weer een sponsor.”



Teamvergadering



Herbebossingsproject



De tandartsmissie



Gezondheidseducatie



On the road ...



Gynaecoloog Dr. Deschilder en Dr. Toussaint aan het werk

## TOT SLOT

Alberto en Lien besluiten het gesprek met een beeld.

“Wanneer een echtpaar haar tiende huwelijksverjaardag viert en terugkijkt op de voorbije jaren, is het niet allemaal rozengeur en maneschijn wat men ziet. Er is een tijd van uiteenzetting en van harmonie, een tijd van eenzaamheid en solidariteit, een tijd van twijfel en van daadkracht. Het leven is dynamisch, mensen en situaties veranderen en telkens weer moet gezocht worden naar nieuwe antwoorden.

Guali bestaat ook tien jaar en dat is een belangrijke verjaardag.

We hebben veel opgebouwd en bereikt. Als we terugkijken, beseffen we dat er nog veel kan verbeterd worden en dat er steeds nieuwe antwoorden moeten gezocht worden.

Met dit verslag willen we dan ook niet alleen over onze triomfen vertellen, maar ook over onze nog te leveren strijd.

We doen ons best, we falen misschien op verschillende vlakken, maar we zijn oprecht in onze bedoelingen.

Hoe we op ons tiende levensjaar terugkijken, lees je in dit jaarverslag.”

Hartelijke groet namens de Guali-kerngroep,

Lien Meyns, Alberto De León, Karlien Missinne, Joost Fabri, Floris De Knijf en Mia Vansintjan (interviewer).



## Noodhulp op kerstavond

## ANEKDOTE

Tijdens de kerstperiode van 2017 werd aan de Dominicaans-Haitiaanse grens zelfgestookte rum verkocht die giftig bleek te zijn. Veel mensen werden ziek en ongeveer twintig mensen stierven aan de gevolgen van het drinken van deze rum.

Beeld je in dat je een vrouw bent uit het bergdorp Los Gengibres. Je bent 25 jaar en hebt een gezin met vier kinderen. Jijzelf en je man kunnen lezen noch schrijven. Je behoort tot de armste bevolkingsgroep van jouw land. Je leeft in een houten huisje, op uren rijden van de “bewoonde” wereld, in een dorpje zonder elektriciteit... Maar jouw man is een harde werker, een opgewekte man die zijn gezin onderhoudt door een stuk grond te bewerken. Op een dag gaat hij naar de begrafenis van een vriend. Daar ontmoet hij familie en vrienden en bij het ophalen van herinneringen en het vertellen van verhalen, wordt er naast koffie ook rum gedronken.

De dag nadien komen je zorgwekkende geruchten ter ore: men zegt dat de rum die gedronken werd, vergiftigd is; men zegt dat er al verschillende mensen uit de streek gestorven zijn aan de gevolgen hiervan. Je paniek neemt toe wanneer jouw man ineens niet goed meer blijkt te kunnen zien. Je leeft ver weg van het dichtstbijzijnde ziekenhuis en hebt geen geld om ginds te geraken. Op dat wanhopige moment hoor je dat de dorpsleider contact heeft opgenomen met de mensen van Guali en dat je alleen maar tot aan hun kantoor moet proberen te geraken. Van daaruit zullen zij je verder helpen en indien je een motor moet betalen om ginds te geraken, zal de chauffeur bij aankomst daar betaald worden. Wanneer je bij het Gualikantoor aankomt, zie je dat verschillende dorpingen zijn afgedaald: te voet, met een lastdier, op de motor.

Alicia, administratief medewerkster bij Guali, heeft voor het nodige geld gezorgd en allen worden naar het dichtstbijzijnde ziekenhuis gebracht onder begeleiding van Roberto, de coördinator van Guali. Het is kerstavond, maar Roberto heeft Lien en Alberto telefonisch kunnen bereiken en vanuit België hebben ze hun toestemming gegeven voor het betalen van de onkosten. In het dichtstbijzijnde ziekenhuis in Dajabón blijkt niet de nodige kennis en kunde te zijn om de zieken te helpen en ze worden doorgestuurd naar Santiago, op twee uur rijden daar vandaan.

In het ziekenhuis in Santiago is Joselito, logistiek medewerker bij Guali, druk bezig om ervoor te zorgen dat alle zieken geholpen worden, dat de wachtende familieleden iets te eten hebben... Hij probeert er ook voor te zorgen dat de lichamen van drie gestorvenen vrij worden gegeven, zodat ze naar het dorp terug kunnen worden gebracht om daar begraven te worden.

Als je na enkele dagen terugkomt in je dorp, wordt de dood van drie mannen betreurd. Eén van hen was een leidersfiguur met initiatiefkracht, die erg gerespecteerd werd in het dorp. Een ander was een hardwerkende jonge kerel die veel had meegeholpen, toen samen met Guali de cementvloeren werden gelegd in de huisjes, en die nu de opleiding tot imker volgde in het kader van het bijenproject.

De vrouw treurt over de gestorvenen en is opgelucht dat haar man het overleefde. Ze is ook zo dankbaar om wat Guali deed. Voor (de vader van) haar kinderen.

Dat is de kracht van een kleine, flexibele organisatie, dicht bij de mensen. Met toegewijde mensen, hier en ginder, die ook op kerstavond hun feest verlaten om er voor anderen te zijn.

## Michel

Michel is vier jaar en heeft al lange tijd een dikke bol ter hoogte van zijn lies en balzak. Het doet geen pijn en lijkt daarom niets ernstigs te zijn. Zijn moeder stelt een bezoek aan de dokter dus uit. Ze vreest dat ze de medicijnen die de dokter voorschrijft, toch niet zal kunnen betalen en bovendien zijn die in het dorp meestal niet te vinden. Als de bol in de lies van Michel echter steeds groter wordt, besluit de mama toch medisch advies te vragen en ze gaat naar de dokter van Guali, die op vrijdag steeds naar het dorp komt. Ze heeft immers gehoord dat die voor kinderen gratis de nodige medicijnen geeft. Dr. Toussaint vertelt haar echter dat het probleem bij Michel niet kan opgelost worden met medicijnen, maar enkel met een operatie. Hij heeft namelijk een liesbreuk. Dat is niets ernstigs, maar kan het wél worden als Michel niet geopereerd wordt. Die operatie kan alleen in de stad gebeuren en is een dure onderneming. Dr. Toussaint kan haar echter geruststellen: er zal iemand van het Guali-team met haar en Michel naar de stad reizen en de medische kosten betalen.

Enkele weken later is Michel geopereerd. Alles is vlot verlopen: de bol is weg en de wonde geneest goed. Michel komt trots zijn plakker laten zien!



## Op controle bij de dokter

We merken dat een deel van de kinderen uit het dorp nog nooit naar de raadpleging zijn gekomen of al jarenlang niet meer zijn gekomen. Het lijkt ons belangrijk dat deze kinderen toch voor een preventief onderzoek worden opgeroepen en zo komt de zeventienjarige Marileni langs op de consultatie. Ze is klein van gestalte en uit de gebaren die ze gebruikt om met haar zus te communiceren, maken we meteen op dat ze doofstom is. We begrijpen de gebaren: het is niet de gebruikelijke gebarentaal die aan slechthorenden wordt aangeleerd. Als baby kreeg Marileni meningitis en als gevolg daarvan is ze doofstom. Moeder zond haar op de leeftijd van acht jaar naar de dorpsschool, maar na een week bleek dit al niet meer houdbaar. Sindsdien is ze altijd gewoon thuis gebleven en helpt ze moeder bij de huishoudelijke taken. Ze heeft nooit enige vorm van onderwijs genoten. We zagen Marileni vele jaren geleden eens op de raadpleging, maar nadien niet meer, want volgens de moeder heeft ze geen gezondheidsproblemen. Sinds enkele jaren heeft ze wel regelmatig aanvallen van 'flauwtes', waar ze zich voor lijkt te schamen. Bij verder navragen maak ik uit de beschrijving op dat het om epilepsieaanvallen gaat ...!

Zo blijkt nog eens waarom het belangrijk is dat kinderen die anders niet naar de raadpleging zouden komen, toch opgeroepen worden voor een controle-onderzoek.

## Als een moeder sterft bij de geboorte van haar kind

In het Haïtiaanse dorp Carice is geen poedermelk voor baby's te vinden. Alle moeders geven hun kind de borst. De moeder van Neila stierf echter bij de geboorte van haar dochtertje. Tante Tikri neemt Neila op in haar gezin en zorgt voor haar als voor haar eigen kind. Maar voldoende melk voor een baby vinden, is een haast onmogelijke opdracht. Soms geraakt ze aan een beetje verse koeienmelk, maar meestal geeft ze het kind wat thee met suiker en bloem. Op de foto zien we de oranje plastic kan waarin ze water naar de rivier gaat halen en op de grond de stenen van het vuur waarop ze het rivierwater dan kookt .

Hoe goed tante Tikri ook voor Neila probeert te zorgen, toch huilt de baby veel en groeit niet goed. Daarom brengt tante Tikri Neila naar de dokter.



Dr. Toussaint stelt vast dat Neila gewoon melk nodig heeft om weer beter te worden en goed te groeien. Blikken poedermelk voor zuigelingen zijn echter niet in het dorp te vinden en zijn vreselijk duur.

Het Guali-team besluit om deze melk met geld uit het **Fonds Viktor** te kopen.

En zo neemt Dr. Toussaint elke vrijdag als hij naar Carice gaat, een doos met enkele blikken melk mee op zijn brommer!



# Activiteiten in 2017

## Mobiele pediatrie raadpleging

- 160 dagen raadpleging voor kinderen met in het totaal 1595 consultaties, met aanbieden en financieren van laboratoriumonderzoek en medicatie indien nodig
- Opvolging van de groei en ontwikkeling van 896 kinderen, uit 650 gezinnen



- 940 raadplegingen voor volwassenen; voor hen werden de medicijnen en laboratoriumonderzoeken niet gefinancierd
- *Fonds Viktor*: organisatie, begeleiding en financiering van doorverwijzing voor verder onderzoek, behandeling en hospitalisatie van 18 kinderen
- Tandverzorging voor 169 kinderen en 173 volwassenen door een team vrijwillige tandartsen gedurende twee weken
- Gynaecologische raadpleging voor 137 vrouwen door een vrijwillige gynaecoloog gedurende twee weken
- Gezondheidseducatie door middel van individueel advies en vormingslessen voor ouders en gezondheidswerkers

## Humanitaire noodhulp

- Voedselhulp aan voedingscentrum voor straatkinderen in Ouanaminthe (Haïti)
- *Via Lactea*: voedingsprogramma voor matig en ernstig ondervoede kinderen: 150 kinderen in Haïti en 42 kinderen in de Dominicaanse Republiek.

## Duurzame ontwikkeling

Ecologische bijenteelt:

- 1 24 jongemannen - uit de regio Sierrecita - volgden de theoretische imkerkursus en startten hun praktische stage.
- 2 Een bijenstal met 45 bijenkasten met bijenvolk
- 3 De aanplant van 5000 bomen en meer dan 10.000 struiken van bijenvriendelijke soorten



VLAAMS-  
BRABANT

Met de steun van de Provincie Vlaams-Brabant

## Basisschooltjes

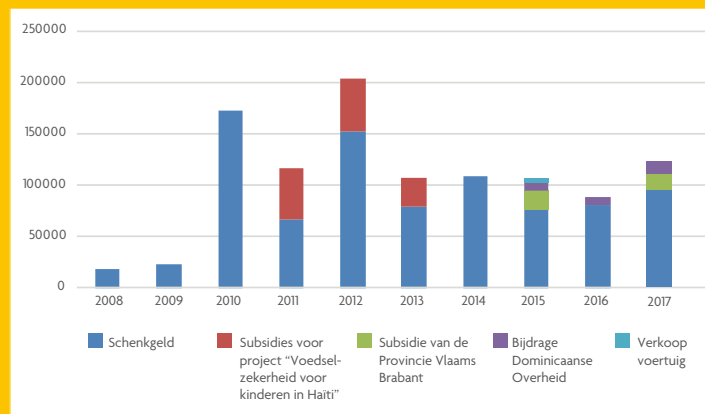
- Financiële en materiële ondersteuning van het basisschooltje in *Los Guandules*
- Aanvang van de bouw van een nieuw schoolgebouwtje in *Los Guandules* door een groep Belgische vrijwilligers, in samenwerking met *Centro Verde*

## Guali in België

- Een kerngroep van 6 mensen coördineert, stuurt en overziet.
- Een steungroep van een 20-tal betrokken mensen komt 3 keer per jaar samen. De leden nemen uiteenlopende initiatieven om Guali kenbaar te maken en (financieel) te steunen.

We geven u een globaal financieel resumé. Elke schenker die dat wenst, kan op eenvoudige vraag meer details bekomen.

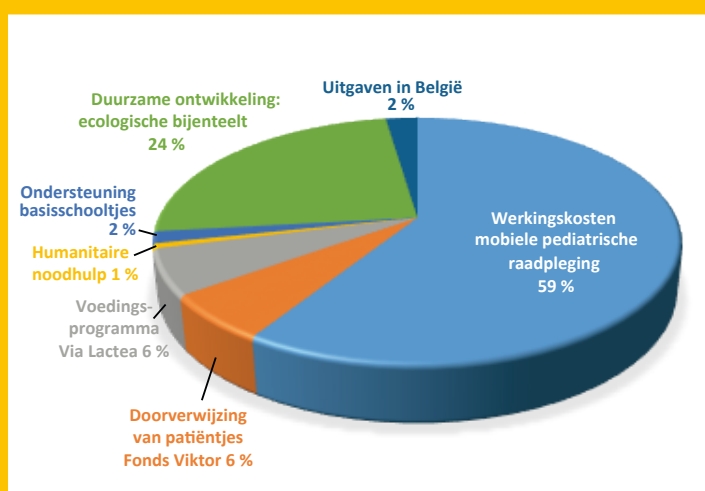
## Grafiek 1: Inkomsten 2017 (uitgedrukt in euro)



## Tabel 1: Uitgaven 2017 (uitgedrukt in euro)

Tabel 1: Uitgaven 2017		in euro
<b>1</b>	<b>Mobiele pediatrie raadpleging</b>	
1.1	Werkingskosten mobiele pediatrie raadpleging	58 416,52
1.2	Doorverwijzing van patiëntjes - Fonds Viktor	6 017,48
1.3	Voedingsprogramma Via Lactea	5 883,98
<b>2</b>	<b>Humanitaire noodhulp</b>	634,80
<b>3</b>	<b>Ondersteuning basisschooltjes</b>	1 540,07
<b>4</b>	<b>Duurzame ontwikkeling: Ecologische bijenteelt</b>	24 210,56
<b>5</b>	<b>Uitgaven in België</b>	
5.1	Kost fiscale attesten (= 4% van de gift) en bankkosten	1 462,00
5.2	Druk en verzending jaarverslag	846,00
<b>TOTAAL</b>		<b>99 011,41</b>

## Grafiek 3: Uitgaven 2017 (uitgedrukt in euro)



## COLOFON

### Contactgegevens

#### Postadres:

Guali VZW, Molenstraat 2 bus 3, 3110 Rotselaar, België

E-mail: [info@guali.be](mailto:info@guali.be)



## Financieel steunen kan\*

### OPTIE 1: BIJDRAGEN ZONDER FISCAAL ATTEST

Guali vzw • Molenstraat 2 • 3110 Rotselaar  
IBAN: BE76 0016 5938 8595 • BIC: GEBABEBB

### OPTIE 2: MET FISCAAL ATTEST

Wie in België woont en een fiscaal attest wenst te ontvangen, kan een bijdrage storten op het rekeningnummer van S.O.L. vzw. Een fiscaal attest krijg je voor bijdragen vanaf 40 euro per jaar.

S.O.L.vzw • Stijn Streuvelsstraat 7 • 3920 Lommel  
IBAN: BE11 7350 1646 6948  
BIC: KREDBEBB

**Gelieve als mededeling "Guali" te vermelden bij uw overschrijving, zo niet komt het geld niet bij ons project terecht!** Gelieve tevens nauwkeurig uw volledige naam, voornaam en adres te vermelden zodat we uw fiscaal attest per post goed en wel kunnen bezorgen.

U kan uw schenking of maandelijkse bijdrage ook een bestemming geven binnen het project door extra vermelding van:

#### Via Lactea:

voor de voedselhulp aan ondervoede kinderen.

#### Fonds Viktor:

voor de medische zorgen van kinderen die naar een geneesheer-specialist moeten worden verwezen of moeten opgenomen worden in het ziekenhuis.

*\* Een maandelijkse gift helpt ons bij een planning op langere termijn.*

**Website: [www.guali.be](http://www.guali.be)**

### Doorsturen verslagen

Enkel onze jaarverslagen worden nog per post verstuurd naar mensen van wie we geen mailadres hebben.

Tussentijdse nieuwsbrieven en aankondigingen van activiteiten worden enkel via e-mail verspreid of via de website kenbaar gemaakt.

Gelieve ons te helpen onze administratieve kosten minimaal te houden en het milieu te beschermen door:

Uw **e-mail adres** aan ons te bezorgen

via de website [www.guali.be](http://www.guali.be) of

via een mailtje aan [info@guali.be](mailto:info@guali.be),

indien u dit verslag per post ontving.

Ons te laten weten indien u geen verdere verslaggeving wenst te ontvangen.

